

பூந் துரி:

பூஜ்யபூந் முரளீதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

பூந் சூரஜியின் ஜூயாந்தி சிறப்பிதழ்

வேஞ்ஞ : 3

அக்டோபர் 1997

காலனம் : 3

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகளின்
மதுரமுரளி
(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

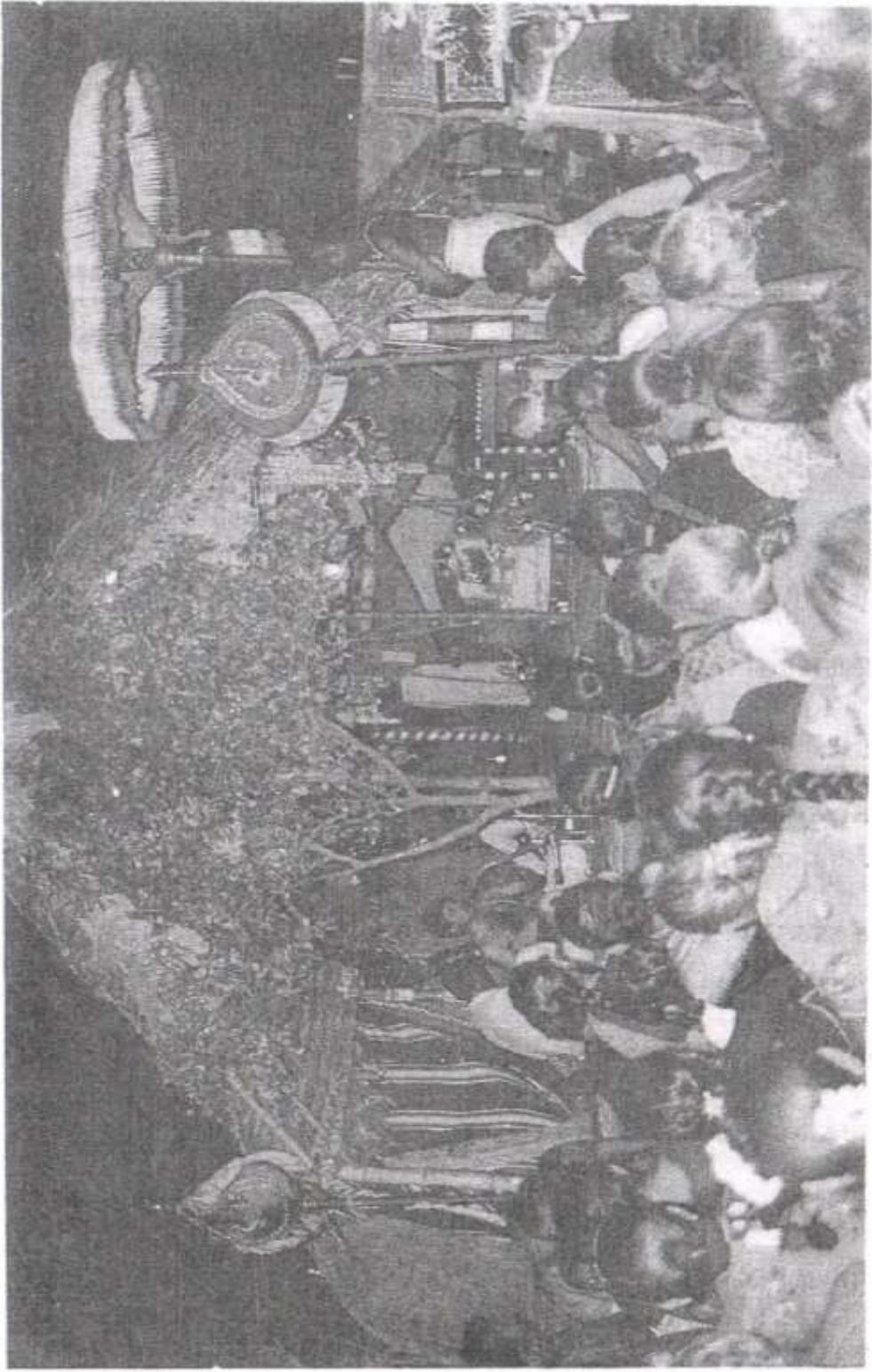
வேணு : 3

அக்டோபர் 1997

கானம் : 3

விடைய ஸ்தாபிகை

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹாஸ்யர் - 23	5
3. ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாத்மியம்	9
4. நகோத்திரங்களின் பெருமைகளும், விளக்கங்களும் - 4	14
5. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அளித்த பதில்கள் - தொடர்ச்சி	17
6. பாவ லோகத்தில் ஒரு ஸஞ்சாரம் - 4	19
7. வேத கதைகள் - 5	21
8. நாம அபராதங்கள் - பத்து	23
9. நாம ஸங்கீர்த்தன யாத்திரை - தொடர்ச்சி	25
10. கேஷத்ர யாத்திரையும், பலனும்	28
11. ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணகளிலிருந்து - 26	30
12. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

மதுரபுரி ஆய்வரமத்தில், நான்காம் வருடை பரஷ்மே மாதஸவத்தில்
நிகுஞ்சோத்தலை வையபெவம்

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ குஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் : ஷண்முகப்பியா

தாளம் : ஆதி

சிந்தயரே ஸ்ரீநிவாஸம் - ஸதா

(சிந்தயரே)

த்யக்த பரானந்த வைகுண்ட வாஸம்
தீவிய ஸ்வரூபம் தீனதயாளம்

(சிந்தயரே)

பங்கஜ் லோசனம் பத்மாவதி ப்ரியதம்
ப்ரகுமுனி ரக்ஷிதம் பல்ய குணாலயம்

(சிந்தயரே)

ஸப்தகிரி ராஜம் ஸெளவப்ய ஸாகரம்
ஸம்ஸாரினம் ஸர்வதா கருணயா ரக்ஷிதம்
யதிராஜ முகேன பரதத்வ ப்ரகடனம்
முரளீநா ற்ருத் ஸஞ்சார தீபம்

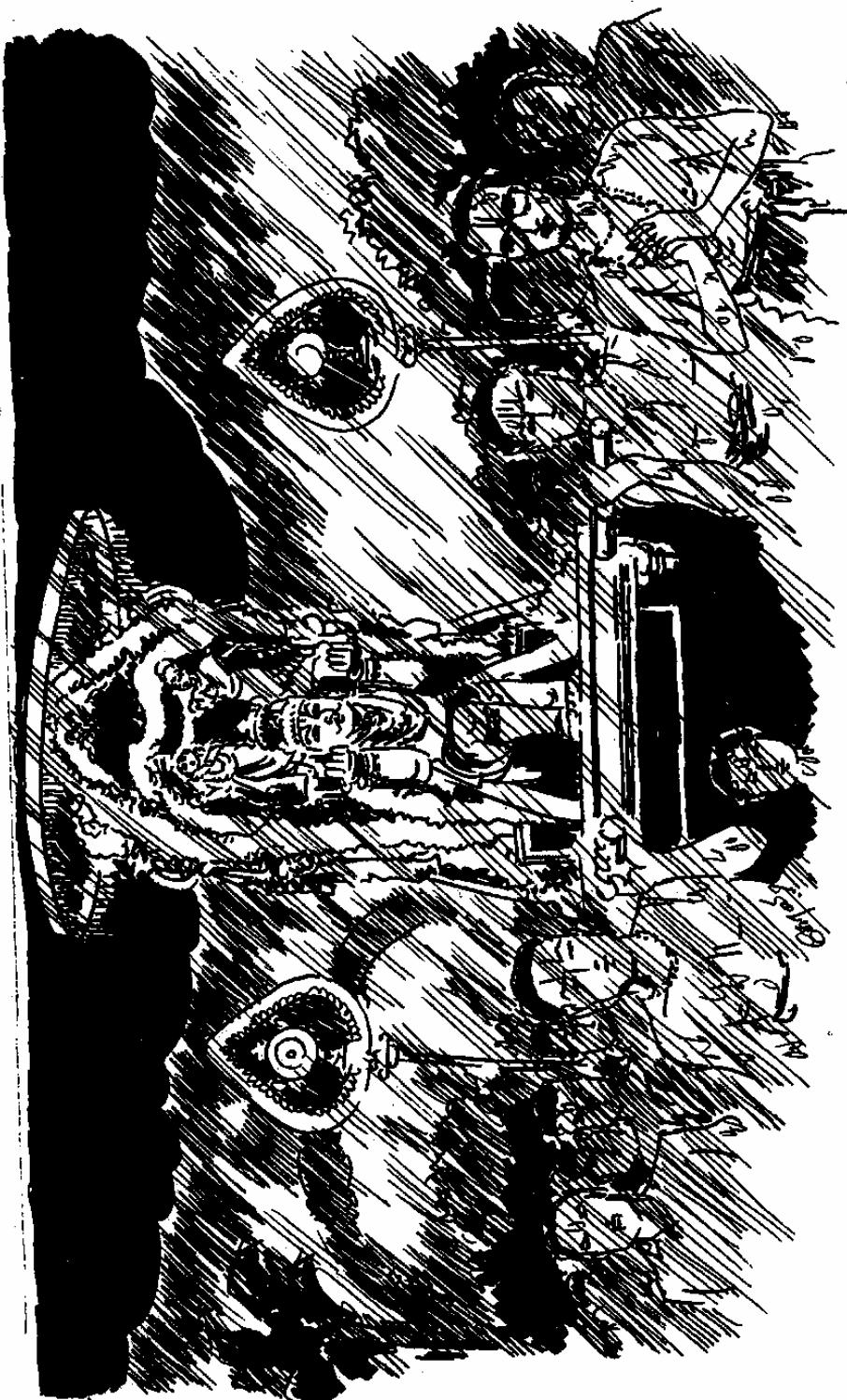
(சிந்தயரே)

ஸ்ரீ வாஸாதேவன்

வாஸாதேவ பரா வேதா வாஸாதேவ பரா மகா: /
வாஸாதேவ பரா யோகா வாஸாதேவ பரா: கரியா: //
வாஸாதேவ பரம் ஜ்ஞானம் வாஸாதேவ பரம் தப: /
வாஸாதேவ பரோ தர்ம: வாஸாதேவ பராகதி: //

வேதங்கள், வாஸாதேவனையே முக்ய தாத்பர்ய விஷயமாக உடையன. யாகங்கள் வாஸாதேவ ஆராதன ரூபங்களேயாகும். யோக ஸாஸ்த்ரங்களும் வாஸாதேவ ப்ராப்திக்கு வேண்டியே ஏற்பட்டனவாகும். ஏனைய க்ரியைகளும் வாஸாதேவ ப்ரீதிக்கு வேண்டியே செய்யப்படுவனவாகும். வேதாந்த ஸாஸ்த்ரமும் வாஸாதேவனையே முக்ய தாத்பர்ய விஷயமாகக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஜ்ஞானமாகிற தபஸாம் வாஸாதேவனையே விஷயமாகக் கொண்டதாகும். தானம், வரதம் முதலியவற்றைச் சொல்லும் தர்ம ஸாஸ்த்ரமும். வாஸாதேவனையே விஷயமாகக் கொண்டதாகும். ஸ்வர்காதியான பல்லும் வாஸாதேவனையே பரமாகக் கொண்டதாகும்.

- ஸ்ரீமத்பாகவதம்

து 23 வி
 புது நூல்

நமது பெருமாளின் நான்காவது வருஷ கோகுலாஷ்டமி ப்ரஹ்மோத்ஸவம், ஸமீபத்தில், மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் வெகு விமர்சையாக நடைபெற்றது. ஆகஸ்ட் 26-ந் தேதி முதல் செப்டம்பர் 5-ந் தேதி வரை பத்து நாள் உத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 26-ந் தேதி இரவு, பகவானுக்கு திருமஞ்சனம் செய்யப்பட்டது. பூர்மத் பாகவதத்தில் பகவானின் அவதார கட்டம் பாராயணம் செய்யப்பட்டு அனைவருக்கும் வரதானம் செய்யப்பட்டது. பிறகு, தவழும் க்ருஷ்ணனை தொட்டிலில் எழுந்தருளச் செய்து, உறியடித்து “நந்தோத்ஸவம்” கொண்டாடப்பட்டது. தொட்டிலைச்சுற்றி அனைவரும் கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு கும்மியடித்தார்கள். அன்று, பூர்க்கல்யாணராம பாகவதர் அவர்களால் திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம் நடைப்பெற்றது. மறுநாள், கலஸாஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு பூர்மத் பாகவத மூல பாராயணத்தை ப்ரஹ்மபூர்மல்லிகாரஜான ஸர்மா ஸோமயாஜி அவர்கள் ஸப்தாஹ விதிப்படி ஆரம்பித்தார்கள். அன்று சிம்லை வாஹனத்தில் பகவான் எழுந்தருளினார். இரவு, நம் ஸ்வாமிகள் அவர்கள், திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தார்கள்.

அதற்குடுத்த நாள், ஏகாதசரீயை முன்னிட்டு, கருடவாஹனத்தில் பகவான், மலைப்பட்டு கிராமத்திற்கு எழுந்தருளினார். இவ்வருஷம் அது நாள் வரை மழையே இல்லாமல் இருந்து வந்தது. அன்று, பெருமாள் புறப்பாடு ஆரம்பித்ததும் பலத்த மழை கொட்டியது. அந்த மழையிலும், கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் மிகவும் பர்த்தையுடன் பகவானுக்கு உபசாரங்களைச் செய்தது. அவர்களின் பக்தியைக் காட்டுவதாக இருந்தது. பூர்க்கல்யாணராம பாகவதர் அந்த மழையிலும் உத்ஸாஹமாக வீதி பஜைன் செய்து வந்தார்.

நான்காம் வருவாட ப்ரஸ்மோத்ஸவத்தில், ஆபரமத்திற்கு எதிரில் அமைந்துள்ள
‘மதுராசல’த்தில் பீரி ‘கோவிந்த பட்டாபிரேக்கம்’ அன்று ஓரு காட்சி

மறு நாள் காலையில், கிராமத்தில் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்தி வைத்துவிட்டு நம் ஸ்வாமிகள் மதுராசலத்திற்கு எழுந்தருளினார்கள். அதற்கு முன்பே அங்கே கோவிந்த பட்டாபிஷேகத்திற்கான ஸகல ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தது. நம் ஸ்வாமிகளும், ப்ரஹ்மஸ்தீ மல்லிகாரஜூன் ஸர்மாவும் ஸங்கரஹமாக ‘கோவிந்த பட்டாபிஷேக’ விஷயமாக உபந்யாஸம் செய்தார்கள். பலவிதமான புஷ்பங்களால் ஸமர்த்தியாக ‘கோவிந்த நாம’ கோஷத்துடன் பகவானுக்கு கோவிந்த பட்டாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

அன்று இரவு, யானை வாஹனத்தில், பகவான் மாஹான்ய கிராமத்திற்கு எழுந்தருளினார். கிராமத்து மக்கள் மிகவும் ப்ரத்தையுடன் பெரிய பெரிய கோலங்களைப் போட்டும், உபகாரங்களை சமர்ப்பித்தும், பகவானை வரவேற்றார்கள். அதற்கு மறுநாள், நிகுஞ்ஜோத்ஸவத்திற்காக அழகாக புஷ்ப பந்தல் போடப்பட்டு, பகவான் ஊஞ்சலில் எழுந்தருளினார்.

ப்ரஹ்மஸ்தீ டி.என். சேஷகோபாலன் அவர்களின் சிஷ்யர் சிரஞ்சீவி கஸ்தூரி ரங்கனின் ஸங்கீத கச்சேரி நிகுஞ்ஜோத்ஸவ பந்தலில் நடைபெற்றது. அன்று இரவு ப்ரஹ்மஸ்தீ ரமணன் பாகவதர் அவர்களால் திவ்யநாமம் நடைபெற்றது.

மறுநாள் அன்று, பகவானை சேஷ வாஹனத்தில் எழுந்தருளச் செய்து ஸ்தீ கல்யாணராம பாகவதர் அவர்களால் திவ்யநாமம் நடைபெற்றது. அதற்கு அடுத்தநாள் புன்னை மர வாஹனத்தில் பகவான் மணிமங்கலத்திற்கு எழுந்தருளினார். அங்கு பகவானுக்கு விமர்சையான வரவேற்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஸ்தீராதாக்ருஷ்ண பாகவதர் அவர்கள் வீதி பஜனையில் கலந்து கொண்டார். அன்று இரவு திருமடைமருதூர் ப்ரஹ்மஸ்தீ வெங்கடராம பாகவதர் அவர்களின் திவ்யநாம கீர்த்தனை நடைபெற்றது.

மறுநாள் காலையில் திருவிடைமருதூர் ப்ரஹ்மஸ்தீ வெங்கடராம பாகவதர் அவர்களின் திவ்யநாமம் நடைபெற்றது. அன்று மூல்லைவாசல் ப்ரஹ்மஸ்தீ R.க்ருஷ்ணமூர்த்தி ஸாஸ்திரிகள் அவர்களால் ‘கபில தேவஹுதி’ ஸம்வாதம் நடைபெற்றது. பிறகு அன்று, ஸ்தீமத் பாகவத மூலபாராயணம் பூர்த்தியாகி கலஸ தீர்த்தத்தால் பகவானுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. அன்று மதியம் முதல் செதலைதி ப்ரஹ்மஸ்தீ சௌந்தரராஜ பாகவதர் அவர்களால் அஷ்டபதி பஜனை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிறகு இரவு பகவான், சூதிரை வாஹனத்தில் எழுந்தருளினார். பிறகு, ஸ்தீ சௌந்தரராஜ பாகவதர் அவர்களால் திவ்ய நாமம் நடைபெற்றது. அன்று மறுநாள், காலையில்

உஞ்சவிருத்தி, அஷ்டபதி பஜனை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இரவு பெருமாளுக்கு ஜானவாஸம் செய்து, மாலை மாற்றி ஊஞ்சல் போடப்பட்டது. இரவு பூர்ணீ செனந்தரராஜ பாகவதரின் திவ்யநாம பஜனை விழிய விழிய நடைபெற்றது. தில்லி O.S. சுந்தர் பாகவதர் உட்பட அநேக பாகவதர்கள் திவ்யநாமத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

மறுநாள் காலையில், பாகவத ஸம்ப்ரதாயப்படி 'ஸ்ரீராதா மாதவ விவாஹம்' நடைபெற்றது. மூல்லைவாசல் ப்ரஹ்மஸூரி R. க்ருஷ்ணருமர்த்தி ஸாஸ்தரிகள் அவர்களால் ரூக்மிணீ கல்யாணம் உபந்யாஸம் நடைபெற்றது. அன்று இரவு தெப்போத்ஸவமும் அன்றைய மறுநாள் விடையாற்றி உத்ஸவமும் இனிது நடைபெற்றது.

திருவண்ணாமலை, பகவான் யோகி ராம்சுரத்குமார் அவர்களின் தாஸர் பூர்ணீ பொன் காமராஜ் அவர்கள் இந்த உத்ஸவத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். அநேக பாகவதோத்தமர்களும் வைத்கர்களும் கலந்து கொண்டனர். திரளான பக்தர்கள் கூடி பகவானின் அவதார உத்ஸவத்தை அனுபவித்தனர். எல்லோருக்கும் தங்கும் வசதி, ஆகார வசதி மிகவும் நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த உத்ஸவத்தில் கலந்து கொண்ட அனைவருமே அடுத்த உத்ஸவம் எப்பொழுது வரும் என்ற சிந்தனையில்தான், தங்கள் இல்லம் திரும்பியிருப்பார்கள் என்பது ஸர்வ நிஃர்சயம்.

(தொடரும்)
- ஜெயந்தி ஜானகிராமன்

அகத்திக் கீரையும், தோட்டக் கீரையும் ஒன்றாகா. கந்கண்டுக் கட்டியும் சாதாரண பகுதனைமும் ஒன்றேயாகா. முன்னவை தேகாரோக்கியத்திற்கு ஏற்றவை; பின்னவை கெடுதலானவை. வியாதிஸ்தன் கூட முன்னவையை உட்கொள்ளலாம். மஹா மந்த்ரமாகிய ப்ரணவம், வெறும் வார்த்தை அன்று; அது ஈப்புர நூபத்தின் ஒலிவடிவம். அது போல, துரய்மையில் ஆசை, பக்தி இவை ஸரமான்ய அசுத்த ஆசைக்ட்குச் சமானமெனக் கருதக்கூடாது.

-பூர்ணீ ராமக்ருஷ்ண பரமஹூமஸரின்
உபதேச மொழிகள்

ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாத்மியம்

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் அநேக விதமான அவதாரங்களை செய்த பொழுதும், பத்து அவதாரங்கள்தான் அவற்றுள் சிறந்தவைகளாக பெரியோர்களால் கொண்டாடப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும், ஸ்ரீ ராமாவதாரமும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரமும் மிகச் சிறப்பாக, உயர்வாக கொண்டாடப்படுகின்றன. 'ராம க்ருஷ்ணாதி' அவதாரங்கள் என்று ஏனைய அவதாரங்களும் இவ்விரு அவதாரங்களை முதன்மையாகக் கொண்டே கூறப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்டதான் இவ்விரு அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ ராமாவதாரம் ஸாமான்ய மனுஷ்யனாலும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தில், பகவான் தன்னுடைய பரதத்வத்தை பல இடங்களில் காட்டியிருக்கிறான். அர்ஜூனனிடம் கூறும் பொழுது, 'மத்த: பரதரம் நான்யத்..' என்று சொல்கிறான். (என்னைக் காட்டிலும் சிறந்த வஸ்து வேறொன்றும் இல்லை). ஆனால், அதற்கு மாறாக ஸ்ரீராமாவதாரத்தில், "ஆத்மானம் மானுஷம் மன்யே" என்று தன்னை மனிதனாகவே கருதுவதாக ப்ரஹ்மாவிடம் கூறினான். இவ்வாறு ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் தன்னுடைய பரதத்வத்தை காட்டாமலேயே தர்மத்தை ஸ்தாபித்தான். தர்மத்திற்கு அப்படியொரு ப்ராதான்யத்தை கொடுப்பது ஸ்ரீ ராமாவதாரம். அதனால் தான் வால்மீகி, "ராமோ விக்ரஹவான் தர்ம:" என்று ராமனை 'விக்ரஹரூபமான தர்மம்' என்று கொண்டாடுகிறார்.

பக்தி பண்ணுவதற்கு ஸாலபமாக, கல்யாண குணங்களுடன் கூடியவனாக இருப்பவன் ஸ்ரீ ராமன். ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் விசேஷமே பகவானுடைய குணங்கள் தான். அனந்த கல்யாணகுண பரிபூர்ணனான ஸ்ரீ ராமனை, அயோத்தி வாழ் மக்கள் அனைவரும், "பறைவேர் ந்ரூப கல்யாண குணா:" (பல கல்யாண குணங்கள் நிரம்பியவன் ராமன்) என்று தசரதரிடம் புகழ்கின்றனர்.

ஸ்ரீ ராமாயணத்தில், வக்ஞமணன் ஸாக்ரீவனிடத்தில், 'இவருக்கு நான் ஸ்வபாவமாக அடிமை. இவருடைய கல்யாண குணங்களால் மேலும் நான் கவரப்பட்டேன்' என்று சொல்கிறான். மேலும், கௌஸல்யையிடத்தில் சொல்லும் பொழுது, 'இவருடைய எதிரிகளும் இவருக்குப் பின்னால் இவரைப்பற்றி தவறாக பேசமாட்டார்களே' என்று ராமனைப்பற்றி கூறுகிறான். அப்படி, தன்னுடைய எதிரிகளையும் தன்னுடைய குணத்தால் மயக்கியவன் ஸ்ரீ ராமன்.

ஸ்ரீராமன், ஸாமான்யமாக பார்க்கும் பொழுது உயர்ந்த புருஷன், சிறந்த நாயகன் என்றுதான் படும். ஆனால், ஸாக்ஷமமாக பார்க்கும் மஹான்களுக்கு மட்டும்தான் ராமன் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹும ஸ்வரூபம் என்று அறியப்படுகிறான். அப்படிப்பட்ட மஹான்களில் சிறந்தவர்களுள் ப்ரஹுமரிஷியான விஶ்வாயித்ரர், 'அஹம் வேதமி மஹாத்மானம்' என்று ராமனுடைய பரதத்வத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். ராவணனே ராமனே நோக்கி, 'மன்யே நாராயண நா மயம்' ராமனே ஸாக்ஷாத் நாராயணன் என்று கூறுகிறான்.

அப்படிப்பட்டான ஸ்ரீராமாவதாரத்தில், ராமனை ஒரு மனுஷ்யராக எடுத்துக் கொண்டாலேயே அவனுடைய சரித்ரத்தில் ஒரு தவறையும் கூறுவதற்கில்லை. திலீபன், துஷ்யந்தன் போன்ற அரசர்கள் எல்லோரும் தர்மத்துடன்தான்ராஜ்யபரிபாலனம் செய்தார்கள் என்றாலும், ராமன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும் பொழுதுதான்தர்மத்திற்கு உண்மையாக மஹத்வம் ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்டான ஸ்ரீராமாவதாரத்திலிருந்து தர்மத்தையும் பகவானைப் பற்றியும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாலேயே நம்மாழ்வார், "கற்பார் இராமபிரானையல்லால் மற்றும் கற்பரோ" என்று ஸ்ரீராமாவதாரத்தின் பெருமையை பேசுகின்றார்.

இப்படிப்பட்ட ராமனை ஸமந்தரர், கூஷமனர் போன்ற ஸபக்ஷிகள் போற்றுவதைக் காட்டிலும் எதிர் கக்ஷியில் உள்ளவர்கள் போற்றுவது தான் விசேஷம். வாலியின் மனைவியான தாரை வாலியிடம் "நிவாஸ வ்ருக்ஷ: ஸாதுநாம்" என்று ஸாதுக்களின் ஆபர்யம் ஸ்ரீராமன் என்கிறான். வாலியும் தன் புத்திரனான அங்கதனை ராமனிடமே ஒப்படைக்கிறான். அகம்பனன் ராவணனிடம் "ஸகத: ஸ்ரேஷ்ட: ஸபுருஷ: ஸ்ரஷ்டும் புனர் ப்ரஜா:" என்று 'ராமனால் உலகத்தை அழித்து மறுபடியும் ஸ்ரஷ்ட பண்ணமுடியும். அப்படிப்பட்டவனை உண்ணால் யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாது', என்று சொல்கிறான்.

இப்படி ஸகலருண ஸம்பந்நனான பகவான் ஸ்ரீ ராமன், ராவணவதாரத்தம் அவதாரம் செய்த சரித்ரத்தையே வால்மீகி நாரதரிடம் கேட்டு அவர் கூறியபடி ஸ்ரீராமாயணமாக அருளினார். இதிஹாஸங்களில் ஒன்றான ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை "வேத உபப்ரஹுமணம்", "வேத பாஷ்யம்" என்றே வால்மீகி கூறுகிறார்.

ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாத்மியத்தில் இதைப்பற்றி,

“வேத வேத்யே பரே பும்ளி ஜாதே தசரதாத்மஜே /
வேத ப்ரசேத ஸாதாஸீத் ஸாக்ஷான் ராமாயணாத்மநா //

என்று வேத வேத்யனும் பரமபுருஷனுமான பகவான், தசரத புத்ரனாக, ராமனாக அவதரித்த பொழுது, வேதமும், ஸ்ரீமத் ராமாயணமாக அவதாரம் எடுத்தது என்கிறார். அதனால் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸாக்ஷாத் வேதமாகவே கூறப்பட்டுள்ளது.

ராமாயணத்தை நாம் சொல்லும் பொழுது, ‘ஸ்ரீமத் ராமாயணம்’ என்று கூறுகிறோம். இங்கு ‘ஸ்ரீமத்’ என்றால் ஜஸ்வர்யத்தை உடையது என்று அர்த்தம். இவ்விடத்தில் ஜஸ்வர்யம் என்பது பகவத் குணமாகிய செல்வமாகும். அதனால்தான், “ஸ்ரீமத் பாகவதம்” என்று பாகவதத்தை கூறுகிறோம். இத்தகையதான் ராமாயணத்தைக் கேட்டவுடன் மனதில் அமைதியும் ஒருவிதமான மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுவதாலேயே பெரியோர்கள், “ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம்” என்ற ஒரு க்ரமத்தையே ஏற்படுத்தினார்கள். அதிலும், ராமாயணத்தை ஸ்ரீராம நவமி போன்ற காலங்களில் பாராயணம் செய்வதால் விசேஷ பலன் ஏற்படுகிறது.

ஸ்காந்த புராணத்தில், மாக மாதத்தில், ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணத்தின் மஹிமை கூறப்படுகிறது. த்வாபர யுகத்தில், சந்தரவம்ஶரத்து அரசனான “ஸமதி:” என்பவன் பேரரசனாக ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன், நித்யம் ராமாயண பாராயணம் செய்து ராமாயண க்ரந்தத்திற்கு பூஜையும் செய்து வருவான். இப்படி ராமாயண பாராயணம் செய்ததினாலேயே அரசனும், ஸத்யஸம்பந்நராகவும், தர்மாத்மாவாகவும் ஸத்குண பரிபூர்ணனாகவும் அனைத்துச் செல்வங்களையும் அடைந்தவனாகவும் இருந்தான். ‘ஸத்யவதி’ என்று அரசனுடைய மனைவிக்கு பெயர். பெயருக்கேற்றார் போல் ஸத்யஸீலயாகவும், உயரிய லக்ஷணங்கள் உடையவளாகவும் மஹா பதிவரதையாகவும் இருந்தான். அரச தம்பதிகள் இருவரும் நித்யம் ஸ்ரீராம பூஜையிலும் ராமதாஸர்களின் ஸேவையிலும் மனதைச் செலுத்தி ஸாந்தியிடன் காலங்கழித்தனர்.

ஸமதியும், ஸத்யவதியும் இவ்வாறு ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணத்திலும் ராமாயணத்தைக் கேட்பதிலும் ஆனந்தமடைந்தவர்களாக இருப்பதைக் கண்டு தேவர்களும் அவர்களைப் புகழ்ந்தனர். இவர்களின் புகழ், லோகம் முழுவதிலும் பரவியது. இவர்களிருவரையும் பார்ப்பதற்காக, ‘விபாண்டகர்’ என்னும் மஹர்ஷி தன் ஸரிஷ்யர்களுடன் வந்தார்.

அரசனும் அரசியும் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் அவருக்கு அர்க்யம், பாத்யம் ஆசமனீயங்களை ஸமர்ப்பித்து, பாத பூஜை செய்து, ஆஸனம் கொடுத்தனர். பின்பு, அரசன் பணிவுடன் அவரிடம், “பகவன் தங்களின் வருகையால் நான் இன்று க்ருதகருத்யனானேன். ஸாதுக்களின் வருகையால் அந்தக் க்ருஹமே ஸர்வ ஸம்பத்தை உடையதாக ஆகிறது. எவன் ஒருவன் மஹாத்மாவின் பாத தீர்த்தத்தை தலையில் தரிக்கிறானே அவன் ஸகல தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்த புண்யவானாகிறான். என்னுடைய ஜஸ்வர்யம், மனைவி, புத்ரன் அனைவரும் காத்திருக்கிறோம். தங்களுக்கு நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆஜ்ஞையிடுங்கள்” என்று கூறினான்.

மஹர்ஷி மகிழ்ச்சியுடன், “ராஜன்! நீ சொல்வது அனைத்தும் சரி. ஸத்துக்கள் அனைவரும் ஸத்யமான ஸ்ரேயஸ் ப்ராப்தியிலேயே கவனம் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். அது போல் நீயும் ராமாயண பாராயணத்தில் ஆசையுடையவனாக ஸன்மார்க்கத்தில் ப்ரவ்ருத்தி உடையவனாக இருக்கிறாய். உன்னிடம் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நீயும் உன் மனைவியும் நித்யம் ராமாயண பாராயணம் செய்கிறீர்கள். இதன் விஶேஷத்தைச் சொல்ல வேண்டும்” என்று கேட்டார்.

அரசனும் ஆஸ்சர்யமான அந்த சரித்ததை சொல்லத் தொடங்கினான். “நான் முன் ஜன்மத்தில், நான்காம் வர்ணத்தை சேர்ந்தவனாக ‘மாலதி’ என்ற பெயருடன் இருந்தேன். கெட்ட மார்க்கத்தில் செல்பவனாகவும் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் கொடுப்பதிலேயே நோக்கமுடையவனாகவும் இருந்தேன். வேத விற்பன்னர்கள், தேவர்களுக்காக அளிக்கும் த்ரவ்யத்தை அவர்களுக்குத் தெரியாமல் எடுத்து வந்து விடுவேன். பசிக்காக பக்களை வதம் செய்தேன். செல்வத்திற்காக ப்ராஹ்மணர்களை வதம் செய்தேன். கொடு வார்த்தைகளை பேசுபவனாகவும் திருடின செல்வங்களை வேலியிடம் அளித்து வேலி பராயணனாகவும் இருந்தேன். அதனால் மக்கள் என்னைக் காட்டிற்கு தூர்த்திவிட்டனர்.

மிகுந்த துக்கத்தை அடைந்தவனாக தனியாக, யாரும் இல்லாத காட்டில் அலைந்தேன். பசியாலும் தாகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டவனான நான் யத்ருச்சையாக வலிச்சுறுடைய ஆஸ்ரம ஸமீபம் சென்றேன். அருகிலிருந்த தடாகத்தில் தாக ஸாந்தி செய்து கொண்டவனாக அங்கிருந்த பழங்களை உண்டு களைப்பாறினேன். பிறகு அங்கேயே ஒரு குடிசையை அமைத்துக் கொண்டு வேடலூடைய வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தேன்.

இவ்வாறு இருபது வருடங்கள் கழிந்தபோது என்னுடைய பத்நீயான இவள் அங்கு வந்தாள். இவள் பூர்வ ஐன்மத்தில் விந்தய தேசத்தில் பிறந்தவள். நிஷாத குலத்தில் உண்டானவளான இவளுக்கு 'காளி' என்று பெயர். இவளும் தன்னுடைய கெட்ட நடத்தையாலும் தன்னுடைய பதியையே கொன்றவளாகவும் இருந்ததால் ஊரிலிருந்து விரட்டப்பட்டாள். பசி தாகத்துடன் என் குடிலின் சமீபத்தில் வந்தவளை உணவு கொடுத்து அடைக்கலம் அளித்தேன். இருவரும் சேர்ந்து வேட்டையாடத் தொடங்கினோம்.

அப்பொழுது, ஒரு ஸமயம் வஸிஸ்டருடைய ஆஸ்ரமத்தைப் பார்க்கும் என்னத்துடன் மாம்ஸ பக்ஷிகளான நாங்கள் சென்றோம். அது மாக மாதமாக இருந்ததால் தேவரிஷிகளின் கூட்டம் அங்கு காணப்பட்டது. அங்கு அவர்கள் நிதயம் பூஞ்சித் ராமாயண கதை கூறுவதைக் கேட்டு அனிச்சையாக எங்களின் பசி தாகத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் ஓன்பது நாட்கள் முழுக் கதையையும் கேட்டோம்.

அந்த ஸமயத்திலேயே எங்களுக்கு மரணமும் ஸம்பவித்தது விஷ்ணுவின் தூதர்களால் நாங்கள் உயர்ந்த லோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். நெடுநாள் உயர்ந்ததான் ஆனந்தத்தையே அனுபவித்தோம். பிறகு ப்ரஹ்ம லோகத்தையடைந்து, அங்கும் நெடுநாள் ஆனந்தத்துடன் வாழ்ந்தோம். பிறகு இந்தர்லோகத்தையடைந்து அதன் பிறகு இந்த மனிதப்பிறவியை அடைந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நாங்கள் அடைந்திருக்கும் அரண்மனைச் செல்வமும் பக்திச் செல்வமும் பூஞ்சித் ராமாயண ஸ்ரவணத்தின் மஹிமையினால் தான்'' என்று தன் வருத்தாந்தத்தைப் பூர்த்தியாகக் கூறினான். பிறகு விபாண்டகரும் மன்னனை ஆஸ்ரீவதித்து தன்னாஸ்ரமத்தை அடைந்தார்.

இந்தக்கதையை நாரதர் ஸனத்குமாரரிடம் கூறி அனிச்சையாகவாவது பூஞ்சித் ராமாயண கதையை கேட்கவேண்டும் என்று கூறினார். இவ்வாறு பூஞ்சித் ராமாயணத்தின் மஹாத்மியமும் ஸ்ரவணத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பலனும் ஸ்காந்த புராணத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

நகூத்ரங்களின் பெருமைகளும் விளக்கங்களும் - 4

-நிதயகனிமோதரி ப்ரஹ்மபூர்
A. சுந்தரேச ஸர்மா வாஜுபேயாஜி

திருவாதிரை

ருத்ரனை அதிதேவதையாகக் கொண்டது திருவாதிரை நகூத்ரம். இது மிதுன ராசிக்குரியது. வான ஸாஸ்தரக்ஞர்கள் இந்த நகூத்ரத்தை ஆகாயத்தில் எண்ணை இறங்கிய வெள்ளை கடுக்கன் (காதில் அணியும் அணிகலன்) போல் அடையாளம் காட்டுகிறார்கள். பங்குளி மீ 4-ந் தேதி முதல் 16-ந் தேதி முடிய மாலை 6 மணி சுமாருக்கு தலைக்கு நேராக ஆகாயத்தில் இதைக் காணலாம்.

இந்த நகூத்ரத்திற்கு கூறப்படும் யாகத்தில் தினை அரிசியை பாலில் வேக வைத்து தயாரித்த ஹவிஸ் ப்ரதான யாகமாக செய்யப்படுகிறது. இந்த ஹவிஸ் ருத்ரனுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமானது.

திருவாதிரை நகூத்திர தேவதை வெள்ளை வருஷப வாஹனத்தில், வெள்ளை புஷ்ப மாலை அணிந்து நான்கு கைகளில் சூலம், கட்கம், வரத அபயங்கருடன் விளங்குகிறார். இந்த நகூத்ரத்தில் ஜனித்தவர்கள் தனித்தன்மை படைத்தவர்களாக இருப்பர். மற்றவர்களால் இவர்களது எண்ணத்தை உடனடியாக புரிந்து கொள்ள இயலாத தன்மை கொண்டிருப்பர்.

தன் காரியத்துக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பர். மானியாக இருப்பர். எதிலும் தன் கார்யத்தில் முத்திரை பதிப்பது போல் செய்யக் கூடியவர். தனக்கு முக்யத்துவத்தை விரும்புபவர். இவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு அங்கம் அதிகமாக இருக்கும் அல்லது அதிக புத்தி சக்தி இருக்கும். தன் தாய் தகப்பனிடத்தில் மிகவும் மரியாதையுடையவர்களாக விளங்குவர். அதிக ஸஹோதரர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் அல்லது ஸஹோதரர்களது ஆனுகூல்யம் அவ்வளவாக கிடைக்காது.

தன் விருப்பத்திற்கு மாறாக இருப்பதாக இவர்கள் மனதிற்கு தோன்றிவிட்டால் ஏறெடுத்தும் பார்க்க மாட்டார்கள். தாராளமான மனது உண்டு. உழைப்பிலும் சலிக்கமாட்டார்கள். சில சமயங்களில் புத்தி தடுமாற்றத்தினால் உழைப்பை நல்வழியில் ஈடுபடுத்த வெறிவிடுவார்கள்.

விஷ ஜந்துக்களும் மற்றும் துஷ்டர்களும் இவர்களை பின் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பினும் யாவற்றையும் ஸமாளித்து தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளும் ஸாமர்த்யம் இவர்களுக்கு உண்டு. ராகுவை அதிபதியாக கொண்டநகஷத்ரம். சிறுதவறைக்கூட ஸ்திரிக்கமுடியாதவபாவும் உண்டு. இவர்களது உடம்பில் ஏதோ ஒரு ரோகம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். ராகுக்ரஹத்தையோ தூர்க்கையையோ இவர்கள் எப்பொழுதும் உபாஸித்தால் அது கட்டுப்பாட்டில் இருந்துவரும். தனக்கென்று உண்டான பாகத்தை எப்படியும் தான் அடைந்து விடுவர்.

ஸங்கீதத்திலும் நாட்யத்திலும் பரியம் உள்ளவர். தனக்கு உகந்ததல்லாத சில சிநேஹங்களால், சில ஸமயங்களில், சிலர் மரியாதை குறைவை அடைவர். மூக்கு உயர்ந்து இருக்கும். எதிலும் தீர்மானமான முடிவை எடுப்பர். பல நற்குணங்கள் பொருந்திய இவர்கள் பல ஸாதனைகளை நிகழ்த்தலாம். மருத்துவ ரீதியாக இவர்கள் மிகவும் உயர்வை அடைவர். தன்னை நம்பியவர்களை கைவிடமாட்டார்கள். எதிரிகளை தாக்கவும் தயங்கமாட்டார்கள். திருவாதிரை நகஷத்ரகாரர்களது ஸ்நேஹத்தால் எதிரிகளை வெல்லும் திறமையும், நல்லொழுக்கமும் ஏற்படும். இந்த நகஷத்ர யாகத்தில் பரார்த்திக்கிறோம்.

“தேவர்களுக்கு உயர்ந்தவானவரும், பசுக்களுக்கு அதிபதியுமான ருத்ரனுக்கு தினை அரிசியால் ஆன ஹவிஸ்ஸை ஹவிர்பாகமாக அளிக்கிறோம். தாங்கள் ப்ரஜைகளையும் மற்றும் குமாரர்களையும் என்றும் துள்புறுத்தாமல் இருக்கவேண்டும்; ருத்ரனுடைய ஆயுதங்கள் எங்களைச் சுற்றி என்றும் காக்கட்டும், எங்கள் எல்லா பாபங்களையும் விலக்கி எங்கள் சத்ருக்களை அழிக்கட்டும், அதாவது சத்ருவினுடைய சாத்ரவ பாவம் (எதிரித்தன்மை) விலகட்டும்” என்று அதில் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அளித்த பதில்கள்

-தொடர்ச்சி

கேள்வி : கிரஹணம் போன்ற காலங்களில் ஜூபம் செய்வதால் அன்றமான பலன் ஏற்படும் என்று கூறுவது சரியா?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : சரியே. எந்த ஒரு காரியத்திற்கும் காலம், தேசம், வ்யக்தி என்று, இவைகளால் பலன் வேறுபடும். காலம், தேசம், வ்யக்திகளை சரியாக கவனித்து தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதால் பெரிய பலன்களை கலபமாக அடைந்துவிட முடியும். ஒருவர், ஒரு பசுமாட்டை தானம் செய்ய விரும்புகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதை சாதாரணமாக, ஒரு ஊரில் தானம் செய்வதைக் காட்டிலும் காசி போன்ற கேஷ்டரங்களில் செய்வதால் பலன் அதிகம். அந்த காசி கேஷ்டரத்தில் கிரஹணம் போன்ற புன்ய காலங்களில் தானம் செய்வதால் பலன் இன்னும் அதிகம். அந்த தானத்தையும் நன்றாக வேத அத்யயனம் செய்து, யாக யக்ஞாதிகள் செய்த தீக்ஷிதராக பார்த்துக் கொடுத்தால் தானத்தின் பலன் அதிகமாகும். ஆகவே, கிரஹணம் போன்ற புன்ய காலங்களில் செய்யும் ஜூபத்திற்கு விசேஷமான பலன் உண்டு.

கேள்வி : புண்ணியம் செய்ய நிறைய புணம் தேவை அல்லவா?

பதில் : அவசியமேயில்லை. மஹாங்களை வேவிப்பது, நாம கீர்த்தனம், நாம ஜூபம் செய்வது, புண்ய நதிகளில் ஸ்நானம் செய்வது, பசு மாட்டிற்கு புல் கொடுப்பது, கோவில், ஸாதுக்களுடைய ஸங்கம் இவைகளுக்குத் தொண்டு செய்வது போன்ற சிறு சிறு காரியங்களை, எந்த செலவும் இல்லாமல் செய்தே பெரிய புண்ணியத்தை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளலாமே!

கேள்வி : உடற்பை வருத்திக் கொண்டு பலர் ஸாதனைகளை செய்கிறார்களே. அது அவசரமானதா?

பதில் : பொதுவாக உடலை வருத்திக் கொள்வதற்குத் தான் தபஸ் என்று பெயர். மனதை உருக்கிக் கொள்வதற்கு பக்தி என்று பெயர்.

கேள்வி : பலர் பல வருடங்கள் ஸாதனைகள் செய்தும் ஒன்றையும் அடையக் கூணுமே?

பதில் : எத்தனைதான் ஸாதனைகள் செய்தாலும் பகவானின் க்ருபை இல்லையேல் பலன் ஒன்றும் லித்திக்காது.

கேள்வி : பகவானின் க்ருபையை எளிதில் அடைய என்ன வழி?

பதில் : பகவானை ப்ரேமையுடன் கீர்த்தனம் செய்வதே அவனுடைய க்ருபையை அடைய எளிய வழியாகும்.

கேள்வி : நாம் அபராதங்களை தவிர்த்து நாம் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறீர்களே, ஒருவரிடம் நாம் அபராதங்கள் இருந்தால் அதைப் போக்கிக் கொள்ள என்ன வழி?

பதில் : விடாமல் மீண்டும் மீண்டும் பகவானுடைய நாமங்களை ஜூபம் செய்து வருவதே அதை போக்கிக் கொள்ளும் ப்ராயச்சித்தமாகும் என்பது மஹாத்மாக்களின் அபிப்ராயம்.

கேள்வி : நாம் குருவிடம் காட்டும் ப்ரேமயேநம்மை பாபங்களிலிருந்து விடுவிக்குமா?

பதில் : இது இது மாதிரியான கார்யங்களை (தவறான கார்யங்களை) செய்யும் பொழுது குருநாதருக்கு இவை பிடிக்காது. இதைச் செய்தால் நாம் எந்த முகத்துடன் அவரைப் போய் பார்ப்பது? இதனால் அவருடைய அப்ரீதியை ஸம்பாதித்துக் கொள்வோமே என்று நினைக்க நினைக்க தவறான காரியங்களைச் செய்வதிலிருந்து கொஞ்சமாக நாம் விலகி விடுவோம்.

அதுபோல், நல்ல கார்யங்களைச் செய்தால் அவர் சந்தோஷப்படுவார், பரிதி அடைவார் என்று நினைக்க நினைக்க, நல்ல காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவோம். ஆக, குருநாதரிடம் உள்ள ப்ரேமயே நம்மை தவறுகளில் இருந்து விலக்கி நல்ல காரியங்களில் புகுத்திவிடும்.

நம்முடைய அஹங்காரமும் நம்முடைய கெட்ட குணங்களும் நமக்கு இனிமையாக உள்ளன. பிறருடைய அஹங்காரமும் கெட்ட குணங்களும் நமக்கு கசப்பாக உள்ளன. லோகத்தில் உள்ள குறைபாடுகள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தெரிகின்றதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம் சரியில்லை என்பது தான் உண்மை. நாம் சரியாகி விட்டால் உலகம் முழுவதும் ரமணீயமாகிவிடும்.

-**ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்**

பாவ லோகத்தில் ஒரு ஸஞ்சாரம் - 4

உலகத்தில், மனிதப் பிறவி கிடைப்பதே மிகவும் அரிது. அப்படியிருக்கையில் மனிதப் பிறவி கிடைத்தும் எந்த வகுக்கியமும் இல்லாமல் பசு, பக்ஷி போல் மக்கள் வாழ்கின்றனர். அரிதான் இந்த மாணிட பிறவியில் பக்தி வித்திப்பது என்பது மிகவும் தூர்லபம். லோகத்தில், காம்ய பக்தி ஸஹஜம். அந்த பக்தியிலும் நிஷ்காம்யமான பக்தி தூர்லபம். நிஷ்காம்யமான பக்தியிலும் ராஜஸ, தாமஸமான பக்தி ஸஹஜம். ஸாத்வீகமான பக்தி தூர்லபம். அந்த ஸாத்வீக பக்தியிலும் தேவதாந்தரங்களிடம் வருவது ஸஹஜம். வாஸுதேவனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிடத்தில் வருவது தூர்லபம். அதிலும், தாஸ்ய பாவம், வாத்ஸல்ய பாவம், சாந்த பாவம் போன்ற பாவங்கள் வித்திப்பது ஸஹஜம். மதுர பாவம் வித்திப்பது தூர்லபம்.

பூரண ப்ரஹ்ம ஸநாதனமான பகவானை, உலகம் தொடங்கிய நாள் முதற்கொண்டு எத்தனையோ யோகிகளும் தபஸ்வீகளும் பக்தர்களும் அடைவதற்காக பல ஜனமாக்களாக ப்ரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களும் அடைந்தார்களா என்பது தெரியவில்லை. தேவர்களுக்கு பகவான் தூர்லபமாகவே உள்ளான். இப்பேர்ப்பட்ட பகவான், ஸ்ரீவனத்தில், மாடு மேய்த்துக் கொண்டு கோப கோபியர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டு பல வீலைகளை செய்தது, அவனுடைய எல்லையற்ற ஸெனாலப்யத்தையே காட்டுகின்றது. க்ருஷ்ணாவதாரத்தைக் காட்டிலும் ஸெனாலப்யமான அவதாரம் வேறொன்றும் கிடையாது.

யோகிகளும், தபஸ்விகளும் தேவர்களும் தேடும் அந்த பகவான், பெருந்தாவனத்தில், ஒருவரைக் காணாமல் பித்து பிடித்து அலைந்து கொண்டு திரிகின்றான். அப்படி யாரை தேடுகின்றான்? ஸாக்ஷாத் ராதாராணியைத் தான். சகோரபக்ஷி எப்படி சந்திரனுக்காக எதிர்பார்த்து எங்குமோ அது போல் ராதாவதனம் என்ற சந்திரனுக்காக க்ருஷ்ணசந்தரன் என்னும் இந்த சகோர பக்ஷி ஏங்கி கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ராதா ராணியின் முகத்தைப் பார்த்ததும், “வதலி யதி கிஞ்சதபி” என்று ‘உன் அமுதவாயை திறந்து முத்து பற்கள் தெரிய கொஞ்சமாவது புன்னகையேன்’ என்று க்ருஷ்ணன் கெஞ்சகின்றான்.

ப்ருந்தாவனத்தில் காலை எழுந்தது முதல், மாடு, கண்ணுகளை மேய்த்துவிட்டு, குழலுதி, ஸ்வதந்தரமாக அங்கும் இங்கும் ஓடி அலைந்துவிட்டு, அழகான வாஸமுள்ள புஷ்பங்களால் ஸோபை குடியிருக்கும் நந்தவனத்தில் பகவான் ப்ரவேஸிக்கிறான். அந்த நந்தவனத்தில், ப்ரத்யேகமாக, நறுமான புஷ்பங்களால் அலங்கரித்தப்பட்ட சயன் க்ருஹத்திற்குள் நுழைந்த பகவான் ராதையை எதிர்பார்த்து ஏங்கி தவிக்கிறான்.

ராதை வரும் வழியைப் பார்த்துப் பார்த்து, ராதை வராததால் ஒவ்வொரு கங்கனமும் யுகம் போல் தோன்றுகிறது அவனுக்கு, பகவான், தனக்காக ஸயன் க்ருஹத்தில் காத்துக் கொண்டிருப்பதை அறிந்த ஸ்ரீ ராதாதேவி, பகவானுக்கு பால் ஸமர்ப்பிப்பதற்காக பாலை கண்டக் காய்ச்சி, அதில் குங்குமப்பூ, ஏலக்காய் எல்லாம் போட்டு ப்ரீதியுடன் பகவானுக்காக எடுத்து வருகின்றாள். கால்களில் உள்ள சலங்கைகள் கொஞ்ச சயன் க்ருஹத்தை நோக்கி சுற்று ஓடியும் வருகின்றாள்.

ராதையின் சலங்கை ஸப்தத்தைக் கேட்ட பகவான் தன்னை இத்தனை நேரம் காக்க வைத்த ராதையை ஏமாற்ற விரும்பி, ஸயன் க்ருஹத்தில் படுத்துக் கொண்டு ஆழ்ந்து தூங்குவது போல் பாசாங்கு செய்யலானாள். தன்னை இதுகாலும் காக்க வைத்த ராதை ப்ரீதியுடன் எடுத்து வந்த பாலை தன் ப்ரியனுக்கு ஸமர்ப்பிக்க முடியவில்லையே என்று ஏங்கி தவிக்கட்டும் என்று பகவான் நினைத்தாள். அப்படி பகவான் நினைக்கும் போது அவள் தவிப்பதுகூட மிகவும் அழகாக இருக்கும் என்று நினைத்து அதையும் பார்க்க ஏங்குகின்றாள்.

சயன் க்ருஹத்தில் ப்ரவேஸித்த ராதையோ கண்ணன் தூங்குவதைக் கண்டு தன்னுடைய மதுரமான குரலினால் ப்ரியனை எழுப்ப நினைத்தாள். பிறகு அவனுடைய பொல்லாத்தனத்தையெல்லாம் நன்றாக அறிந்த ராதை, தாள் கொண்டு வந்த பாலை கண்ணனின் அருகிலேயே அமர்ந்து, தானே முழுவதும் அருந்திவிட்டு வெளியே ஓடலானாள்.

ராதையின் பிரிவை ஸகியாத க்ருஷ்ணன், 'ராதே!', 'ராதே!', என்று கூவிக்கொண்டே பின் தொடர்ந்தாள். அந்த நள்ளிரவில் ராதா க்ருஷ்ணன் இருவரும் ப்ருந்தாவனத்தில் செய்த லீலைகளைக் கண்டு ப்ருந்தாதேவியும் பூர்ணசந்திரனும் தங்களுடைய பாக்யத்தை என்னி சந்தோஷித்தார்கள். ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் ஸத்யஸந்தனும் தர்ம ஸ்வரூபமான பகவானுக்கு அடக்க ஒடுக்கமான ஸ்தாதேவி பத்தினியாக அமைந்ததே தகும். தீராத விளையாட்டு கண்ணனுக்கு இப்படி ஒரு ராதை அவச்சயம் தானே!

வேத கதைகள்-5

- தாமக்ஞர் மேலக்காவிரி
ப்ரஹ்மஸீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள்

ஒரு ஸமயம், தேவர்களுக்குத் தச்சனான “த்வஷ்டா” என்பவனுக்கு “விஸ்ரவரூபன்” என்னும் பிள்ளை இருந்தான். இந்திரன், தன் குருவான ப்ரஹஸ்பதியை செல்வத்தியிரால் அவமதித்த பொழுது, ப்ரஹஸ்பதி தேவலோகத்திலிருந்து மறைந்தார். அப்பொழுது, தேவர்களுக்கு ஒரு புரோஹிதர் தேவையாக இருந்தது. இந்திரன், இந்த விஸ்ரவரூபனை ப்ரஹஸ்பதிக்குப் பதிலாக தனக்கு புரோஹிதராக ஏற்றுக் கொண்டான். அந்த விஸ்ரவரூபனுக்கு மூன்று தலைகள் இருந்தன. அவன் ஒரு முகத்தால் யாகங்களில் ஸோம பானம் செய்வான். ஒரு முகத்தால் ஸெளாத்ராமனியை என்ற குறிப்பிட்ட யாகத்தில் ஸாராபானம் செய்வான். ஒரு முகத்தால் அன்னம் அருந்துவான். அவன் அஸாரர்கள் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவன்.

நாம் செய்யும் யாகங்களின் ஹவிர்பாகமானது தேவர்களுக்கு மட்டுமே உடையதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் தேவர்கள் வலிமை மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாம் அளிக்கும் ஹவிர் பாகத்தை அருந்துவதால்தான் தேவாஸூர போர்களில் தேவர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கிறது. இந்த ஹவிர்பாகம் அரக்கர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று அரக்கர்களிடத்தில் உள்ள அபிமானத்தினால், விஸ்ரவரூபன் யாகங்களில், வெளிப்படையாக தேவர்களுக்கு ஹவிர்பாகத்தை அளித்து மறைமுகமாக அரக்கர்களுக்கும் அளித்தான். இதனால், அரக்கர்களும் வலிமை பெற்றனர். இதை அறிந்த இந்திரன், விஸ்ரவரூபன் உயிருடன் இருந்தால் தேவர்களுக்கு அழிவு ஏற்பட்டு விடும் என்று என்னி தன் வஜ்ராயுதத்தால் அவனுடைய மூன்று தலைகளையும் வெட்டினான்.

ஸோம பானம் செய்த விஸ்ரவரூபனின் முகத்திலிருந்து, “கபிஞ்சலம்” என்ற பக்ஷிகள் தோன்றின. ஸாராபானம் செய்த முகத்தினில் இருந்து, “கலவிங்கம்” என்ற பக்ஷிகளும், உணவு அருந்தும் மற்றைய முகத்திலிருந்து, “தித்திரி” (நெருப்புக் கோழி) என்ற பறவைகளும் தோன்றின. இந்த விஸ்ரவரூபன் அரக்கர்களைச் சார்ந்தவனாக இருந்த போதிலும், ஜாதியில் ப்ராஹ்மனான் அதனால், விஸ்ரவரூபனைக் கொன்ற இந்திரனுக்கு ப்ரஹ்மஹுத்தி தோஷம் என்ற பாபம் ஏற்பட்டது. இந்த பாபத்தை விலக்க விரும்பிய இந்திரன், ப்ரஹ்மஹுத்தி தோஷத்தை மூன்றாகப் பிரித்தான். இப்பகுதிகளை மூன்று பேர்களுக்கு அளித்து, தான் பாபமற்றவனாக ஆகவேண்டும் என்று எண்ணினான்.

ஆடைகளில் உள்ள அழுக்கு, ஜலத்தில் அலசினால், ஜலத்தில் அந்த அழுக்கு போய்த் தங்குகிறது. ஆடை ஸுத்தமாகிறது. அது போல்தான், நம் பாபங்களும், பொருள் மூலமாகவோ, உணவு வழியாகவோ பிறரை அடைகின்றன. அன்னம், பொருள்கள் இவற்றை பிறருக்கு அளித்தவன், பாபம் விலகி தூய்மை ஆகிறான். இதை நன்கு அறிந்த இந்திரன், தன் பாபங்களை யாருக்கு அளிக்கலாம் என்று ஆலோசனை செய்தான். முதலில், பூமியை அணுகி, தன் பாவத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை பூமியிடம் எடுத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டினான். இயற்கையாகவே மிகவும் பொறுமையுள்ள பூமியானவள் இந்திரனுக்கு இரங்கி, பாவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாள். அதற்கு பதிலாக ஒரு வரம் அளிக்குமாறு வேண்டினாள். இந்திரனும் வரமளிப்பதாக வாக்களித்தான்.

'பூமியில் பள்ளம் தோண்டினால், அந்த பள்ளமானது குறுகிய காலத்தில் நிரம்பிவிட வேண்டும்' என்ற வரத்தைக் கேட்டான். அதனால்தான் இன்றும், பூமியில் பள்ளம் தோண்டினால் அது தானாகவே, நாம் ஒரு பொருளை போடாவிட்டும் நிரம்பிவிடுகிறது. பூமியில், உவர் மன் என்பது இந்திரனால் பூமிக்கு அளிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மஹத்தி பாபத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஆதலால், உவர் மன்னை நாம் தொடக்கூடாது. அதில் உட்காரக்கூடாது. ஸுத்த மன்னில் தான் உட்கார வேண்டும். நற்காரியங்களை உவர்மன்னில் செய்யக்கூடாது.

இந்திரன் பிறகு மரங்களை அணுகி, 'என் பாவத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று வேண்டினான். அவைகளும் சரி என்று ஒப்புக் கொண்டு, 'எங்களை வெட்டினால் மறுபடியும் நாங்கள் துளிர்க்க வேண்டும்' என்று வரம் கேட்டது. இந்திரன் அவ்வாறே அந்த வரத்தையளிக்க, மரமும் பாபத்தை ஏற்றுக் கொண்டன. மரங்களில் 'பிலின்' என்ற ஒரு பகுதி இந்திரனால் அளிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மஹத்தியின் ஒரு பாகமாகும். அதனால், அதைத் தொடக்கூடாது. பெருங்காயம் கூட அந்த மரத்தின் ஒரு பிலின் என்று கூறுகின்றனர். பெருங்காயத்தில் கருப்பு, சிவப்பு என்று இரண்டு வகையுண்டு. அதில் சிவப்பு பெருங்காயத்தை நாம் சாப்பிடக்கூடாது. கறுப்பு பெருங்காயத்தை சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

பிறகு, இந்திரன் பெண்களை அணுகி, தன் ப்ரஹ்மஹத்தியில் மீதி ஒரு பகுதியை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினாள். அவர்களும், 'நாங்கள் கணவன்மார்களோடு மகிழ்ச்சியாக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும்'.

எங்களுக்கு நல்ல பிள்ளைகள் பிறக்க வேண்டும், என்ற வரத்தைப் பெற்று ப்ரஹ்மஹுத்தி பாபத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். இந்த ப்ரஹ்மஹுத்தி தான், பெண்களுக்கு மாதத்தில் ஒருமுறை வரும் பலவிஷ்டையாகும். அந்த நாட்களில் அவர்கள் கடுமையான நியமங்களுடன் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதம், இந்திரன் தன் பாபத்தை மூவருக்கு அளித்து தான் பாபமற்றவனாக ஆனான். இந்த ஸம்பவம் க்ருஷ்ண யஜுர் வேதத்தில் இரண்டாவது காண்டம், ஐந்தாவது ப்ரஸ்நத்தில் நன்கு விளக்கப்படுகிறது.

நாம அபராதங்கள் – பத்து

கலியுகத்தில், ஒருவன் ஸ்ரத்தையுடன் தர்மங்களை அனுஷ்டிக்க ப்ரயத்தனப்பட்டாலும் அது இயலாத ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. காலம், தேசம், ராஜாங்கம் எதுவுமே இன்று தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு அனுகூலமாக இல்லை. ஸாமான்ய தர்மங்களைக்கூட நம்மால் அனுஷ்டிக்க முடியவில்லை. கர்மானுஷ்டானம், ராஜ யோகம், தியானம், வேதாந்த விசாரம் போன்றவைகளை அப்யளிக்க நாம் தகுதியில்லாதவர்களாக ஆகிவிட்டோம்.

இன்றும் யாக யக்ஞாதிகள், தியானம், ராஜ யோகம், வேதாந்த விசாரம் போன்ற மார்க்கங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இருக்கின்றார்களே என்ற கேள்வி நம்முள் எழவாம். உண்மைதான். ஆனால், கோடான் கோடி ஐஞ்களில் மேற்படி மார்க்கங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் வெகு வெகு சிலரே ஆகும். அப்படியிருக்கையில், மற்ற அனைவருக்கும் கதி என்ன? ஒரு மதம் என்றால் அதில் யாரோ ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கதி உண்டு. மற்ற அனைவர்களுக்கும் அதோ கதிதான் என்றால் அந்த மதத்தை ஆஸ்ரயித்து என்ன ப்ரயோஜனம்?

ஆனால், நம்முடைய மதத்தில் எவ்வளவோ கடினமான மார்க்கங்கள் இருந்தாலும் மிகவும் ஸ்லபமான மார்க்கமும் நம்முடைய மதத்தில்தான் உள்ளது. அது தான், “பாகவத தர்மம்”. பகவந் நாமாவை சொல்ல முடியாது என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. இதுதான் பாகவத தர்மத்தின் பெருமை. பகவத் கீதையில் பகவான் சொல்லும் பொழுது, ‘ஒரு கார்யத்தை செய்யலாமா? கூடாதா? என்பதற்கு ஸாஸ்திரத்தையே

பிரமாணமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகின்றான். “தஸ்மாத் ஸாஸ்தரம் ப்ரமாணம் தே கார்யா கார்யா வ்யவஸ்திதெள்” என்று.

இப்படியிருக்கையில், பகவந்நாமாவை மட்டும் சொன்னால் போதுமா? என்ற கேள்வி எழலாம்.

“ஆ லோட்ய ஸர்வ ஸாஸ்தராணி விசார்யச புனை புனை
இத்மேகம் ஸாநிஷ்டப்பன்னம் த்யேயோ நாராயண ஸதா:”
என்ற இதிஹாஸ வாக்யமும்,

“ஸ்ருதி ஸ்மருதி புராணேஷாநாம ப்ரகீர்த்திதம் /
நந் நாம கீர்த்தனம் பூய: தாபத்ரய வினாகனம் ”//

என்ற ஸ்மருதி வாக்யமும், ஸர்வ ஸாஸ்திரங்களின் ஸாரமே ஹரிநாமம் என்பதை உத்கோஷிக்கின்றது.

இவ்வளவு ஸாலபமாக உள்ள பகவந்நாம கீர்த்தனத்தைப் பத்து அபராதங்களைத் தவிர்த்து கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்ரீ போதேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் பகவன் நாமாம்ருத ரஸாயனத்தில் கூறுகின்றார்.

அவையாவன:

1. ஸாதுக்களை நிந்தித்தல்.
2. துஷ்டனிடத்தில் நாம மஹிமையைக் கூறல்.
3. சிவ விஷ்ணுக்களை வேறாக அறிதல்.
4. வேதத்தில் அவநம்பிக்கை.
5. சாஸ்திரத்தில் அஸ்ரத்தை.
6. குரு வாக்கியத்தில் விஶ்வாசமின்மை.
7. நாம விதானத்தில் அர்த்தவாத புத்தி.
8. நாம பலம் இருக்கிறது என்ற துணிவால் நிஷිத்த கர்மானுஷ்டானம்.
9. அவ்வாறே விகித கர்ம பரித்யாகம்.
10. நாம கீர்த்தனத்தை இதர தர்மங்களுடன் ஒப்பிடல்.

ஆகிய பத்து அபராதங்களையும் சுருக்கமாக கூறியுள்ளார். இவ்விதமான இடையூறு இல்லாதவர்களுக்கே நாம கீர்த்தனம் மோகஷ ஸாதனம் என்று ஸ்ரீ போதேந்தர ஸரஸ்வதி கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே நாம கீர்த்தனத்தை அவலம்பிக்கும் அனைவரும் மேற்படி விஷயங்களை அவசியம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். □

நாம ஸங்கீர்த்தன யாத்திரை

-சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

அண்ணன் கோவிலிருந்து திருநகரிக்குத் திரும்பி, நாம ஸங்கீர்த்தன யாத்திரைக்குத் தேவையான வசதிகளை செய்து தந்த பூர்மான் பூர்தர் அவர்கள் க்ருஹத்தில் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தோம்.

பிறகு, திருத்தெற்றியம்பலம் சென்றடைந்தோம். அங்கு வீற்றிருக்கும் மூலவர் செங்கண்மால் பூர்ணங்கநாதர், மிகவும் கம்பீரமாக பள்ளிகொண்டு பக்தர்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்கிறார். தாயார் செங்கமலவல்லிக்கு தனிச்சன்னிதி இருக்கிறது. மூலவர் அருகில் பூர்தேவி, பூதேவி நாச்சியார்கள் வீற்றிருக்கின்றனர். உத்ஸவர் பூர்ணங்கநாதன் பூர்தேவி பூதேவி தாயார்களுடன் இருக்கிறார். பன்னிரு ஆழ்வார்களும் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். இங்கு $1\frac{1}{2}$ மணி நேரம் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தோம்.

திருத்தெற்றியம்பலத்திலிருந்து சென்னை திரும்பும் வழியில் “காழிச்சீராம விண்ணகரம்” என்னும் தாடாளங்கோவிலுக்கு வந்தோம். அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் உலகளந்தபெருமான் த்ரிவிக்கிரம நாராயணனை ஸேவித்தோம். உத்ஸவர் தாடாளன், சத்யபாமா, ருக்மிணீ ஸமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். தாயார் வட்டவிழ்பூங்குழலி, தனிக்கோவிலில் வீற்றிருக்கிறார். பெருமான், இடது காலை தூக்கி விண்ணனை அளந்து மிகவும் கம்பீரமாக காட்சியளிக்கிறார். வெள்ளிக் கவசங்கள் சாற்றப்பட்டு பெருமாள் மிகவும் அழகாக இருக்கிறார்.

இங்கு தாயாருக்குத்தான் மிகவும் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது. சீர்காழி கேஷத்ரம், திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்த தலமாகும். ஒரு சமயம், ஆழ்வாருக்கும், ஞானஸம்பந்தருக்கும் வாதமேற்பட்டு ‘அதில் திருமங்கையாழ்வார் வென்றார்.. எம்பெருமான் மீது, “ஒரு குறளாய் இருநில மூவடி மன் வேண்டி...”’ என்று தொடங்கி பத்து பாக்ரங்கள் செய்துள்ளார். உத்ஸவர் மிகவும் ரம்யமாக காட்சியளிக்கிறார். அவரைக் காண இரண்டு கண்கள் போதாது.

யாத்திரை முடிந்து, சென்னைக்குத் திரும்பும் வழியில், சுமார் இரண்டு மணி நேரம் பலத்த மழை பெய்தது பகவான் நாம ஸங்கீர்த்தனத்தை உவப்படன் ஏற்றான் என்று அறிவிப்பது போலிருந்தது. நம் ஸ்வாமிகள்

கொண்டாடும் உதவைங்களில் பூர்த்தி நான் அன்று மழை வருவது என்பது ப்ரத்யக்ஷமான விஷயமாகும்.

மறுநாள், ஷிடியற்காலையில் சென்னை திரும்பினோம். இந்த யாத்திரையில், நமது ஸத்ஸங்கத்தினைச் சேர்ந்த புண்டரீகவல்லி மாமி என்டவரின் மருமகன், திருநகரியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமான் ஸ்ரீதர் அவர்கள், யாத்திரையில் கலந்து கொண்ட அன்பர்களுக்கு தங்கும் வஸதி, ஆகார வஸதி, திவ்ய தேசங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று பெருமாளை ஸேவை செய்விப்பதில் உதவி முதலியவற்றைச் சிறப்பாகச் செய்தார். திவ்ய தேசங்களுக்குப் போகும் பொழுது, பட்டாசாரியார்களுடையும் தன் கூடவே அழைத்தும் வந்தார். திருவைகுண்ட விண்ணகரத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீவைகுண்டம் என்பவரும் யாத்திரையில் உதவி செய்தார்.

இந்த கேஷ்தரங்களுக்குச் சென்ற பொழுது, ஸ்வாமி ஸந்நிதிகளில் பெருக்குவது, கோலம் போடுவது, பாசுரங்களை ஸேவிப்பது, எம்பெருமாளை ஸேவிப்பது, ஆழ்வார் பாசுரங்களின் பாவத்தை அனுபவிப்பது, ஆழ்வார் வைபவங்களை ஸ்ரவணம் செய்வது, பகவத் லீலைகளை கேட்பது, சுற்றுப் ப்ரகாரத்திலிருக்கும் முட்செடி கொடிகளை அகற்றி பாதை அமைப்பது முதலியவற்றை அன்பர்கள், யாரும் சொல்லாமல் தாங்களாகவே செய்யும் பொழுதும், ‘ஹரே ராம...’ என்று நாம ஸங்கீர்த்தனம் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருந்தனர். இந்த யாத்திரை பகவத் விஷயமாகவே சென்றதை எண்ணி ஆனந்தமும், கேஷ்தரங்களில் உள்ள கோவில்கள் சரிவர் கவனிக்காமல் உள்ளதே என்பதை எண்ணி வருத்தமும் மனதில் பதிந்தன.

இவ்வாறு ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞாபதி நாம ஸங்கீர்த்தன யாத்திரை இனிதே பூர்த்தியாகியது.

-பத்மாவதி ராஜப்பன்

முன் அட்டைப்படம் : மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் நான்காம் வருஷ ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ குருஜி.

பின் அட்டைப்படம் : நான்காம் வருஷ ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் ‘ராதா மாதவ விவாஹ’த்திற்கு முன் உஞ்சவருத்தி பஜன.

கோஷ்டர யாத்திரையும், பலனும்

**இரு கோஷ்டர யாத்திரையை மேற்கொண்டு,
பலன் பெற செய்ய வேண்டியவை**

காசி, ப்ருந்தாவனம், அயோத்யா, த்வாரகை, பண்டரிபுரம் போன்ற ஸ்தலங்கள் ஸானித்யம் மிக்கவைகளாக உள்ளன. ஸ்தல புராணத்தை அறியாமல், நன்பர்களுடன் ஒரு பஸ்லிலோ, ரயிலிலோ ஏறி, பயணம் முழுக்க வம்படித்து, கோஷ்டரத்தை அடைந்தவுடன் - ஒரு ஸொகுசான ஹோட்டலில் தங்கி, நன்றாய் சாப்பிட்டு, தூங்கி, நினைத்தப் பொழுது கோவிலுக்குச் சென்று ஸ்வாமி முன் ஓரிரண்டு வினாடி “கன்னத்தில் போட்டு”க் கொள்வதை ஒரு உல்லாசப் பயணமாய் கொள்ளலாமே தவிர, இது ஒருக்காலும் கோஷ்டர யாத்திரையாகாது. ஒரு கோஷ்டரத்தைக் காண முற்படும் போது, அதன் ஸ்தல புராணத்தை, அதை நன்கு அறிந்த பெளராணிகரிடமோ, பாகவதரிடமோ, ஸத்குருவிடமோ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு கோஷ்டர யாத்திரையை ஸத்குருவுடன் அனுபவிப்பது உத்தமம். ஸத்ஸங்கத்தோடு செல்வது மத்யமம் எனலாம். மற்றவை எல்லாம் அதமம்தான். ஏன்?

ஏனென்றால், ஒரு ஸ்தலத்தில் நடந்த புராண சம்பவங்கள், மற்றும் சரித்ர காலத்தில் வாழ்ந்த மஹான்களின் அனுபவம் போன்றவைகளை சாதாரண மனிதர்களான நம்மால் பக்தி பாவத்துடன் பார்ப்பது என்பது மிகவும் தூர்லபம். ஆனால், ஒரு மஹானை ஆஸ்ரயித்துச் சென்றால், அவர் அந்த கோஷ்டரத்தின் முக்கிய அம்சங்களைக் கூறி, பாவத்துடன் அனுபவிக்கும் பொழுது, நம்மையும் அறியாமல் ஒரு ஈடுபாடு வந்து விடுகிறது. ஒரு ஸத்குருவுடனே ஸத்ஸங்கத்துடனே செல்லும் பொழுது, உலக விசாரணைகள் நம்முன் தலை தூக்குவதில்லை; ஸதா நாம ஸங்கீர்த்தனமும், ப்ரவசனமுமாக இருந்து யாத்திரை மதுரமாசி விடுகிறது; வம்பு பேச்சுக்கள் இருக்கிற இடம் தெரியாது மறைந்துவிடுகிறது. ஒவ்வொரு யாத்திரையும் இப்படித்தான் அமையவேண்டும்.

ஒரு புன்ய தலத்திற்கு யாத்திரையாகப் போவதற்கே, ஜன்மாந்தரத்தில் புன்யம் செய்திருக்க வேண்டும் என்றால் அங்கு ஸதா வசிக்கும் ஜனங்களின் பாக்கியத்தைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆகவே, அங்குள்ள பண்டாக்கள் நிறைய பணம் கேட்கின்றார்கள் என்று தூஷிக்கவோ, நிறைய பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை செய்கிறார்கள் என்று

நினைக்கவோ, இந்த நதியில் சாக்கடை சேருகிறதே, எப்படி இதை பவித்ரம் என்கிறார்கள் என்று எண்ணவோ கூடவே கூடாது. இவைகள் விசேஷ பாபத்தை சம்பாதித்து தந்துவிடும்.

கேஷத்திரத்தில் வாலம் செய்பவர்களை 'ஸாதுக்கள்' என்ற பூஜ்ய புத்தியுடன் தான் பார்க்கவேண்டும். கேஷத்ரங்களுக்கு போகும் பொழுதும், கேஷத்ரத்திலிருந்து திரும்பி வரும்பொழுதும் ஸதா நாமகீர்த்தனத்திலோ, நாம ஜபத்திலோ, பகவத் ஸ்மரணையிலோ, த்யானத்திலோ, இவை முடியவில்லையென்றால் மௌனமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

இப்படி கேஷத்ர யாத்திரை செய்தால் தான் பூரண பலன் கிட்டும்.

தொகுப்பு : ராமு

நாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞாயின் பேரில், ஒரு நாம ஸங்கீர்த்தன இளைஞர் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று “ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம்” செய்ய சித்தமாக உள்ளது. இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில்

“ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ஹரே ஹரே !

ஹரே சுருஷ்ண ஹரே சுருஷ்ண சுருஷ்ண ஹரே ஹரே !!”

என்னும் கவியை நாசம் செய்ய வல்லமை படைத்த மந்திரத்தை இரண்டு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஜபிக்கப்படும். இதை எல்லா ஞாயிற்றுக் கிழமைகள், மற்றும் அசாங்க விடுமுறை நாட்களில் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை அல்லது மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்திற்கு வரும் குழுவிற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் இல்லை. பிரசாத விநியோகமோ, பணச் செலவோ கிடையாது. இதில் ஸ்தரீகள், புருஷர்கள் அளவிலாரும் கலந்து கொள்ளலாம். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள தெரிந்தவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் சொல்லலாம். இதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் உள்ள எல்லாவிதமான ப்ரச்களைகளும் தீர்ந்து விடுவது ப்ரத்யக்ஷம்.

இந்த நாம கீர்த்தனம் தங்கள் வீடுகளில் செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்கள், தங்களின் பெயர், முழு விலாசம், நடத்த விருப்பமுள்ள தேதி, நேரம் (காலை அல்லது மாலை) என்கிற விபரங்களை முன் கூட்டியே கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு கடிதம் எழுதி அதன் உறை மீது “நாம ஸங்கீர்த்தனம்” என்று எழுதி அனுப்பவும், கடிதம் மூலம் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளவும். தொலைபேசி மூலமாகவோ நேரிலோ ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை இது விஷயமாக தொடர்பு கொள்வதைத் தவிர்க்கவும்.

முகவரி :

குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்

‘ப்ரேமிக பவனம்’

24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான் பேட்டை, சென்னை-600 083.

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாவுணைகளிலிருந்து - 26

சிரியுருவாகிய கிருபைக் கடலே கிருபை
கூர்ந்தருளுவாய் அருணாசலை /

/ 7

கடற்கரைக்குக் காற்று வாங்க செல்பவன், கரையில் நின்று கொண்டு கடலைப் பார்க்கையில், மேலெழுந்தவாரியாக தெரியும் கடலைப் பார்த்து விட்டு, ‘இதுதான் முழு கடலும்’ என்று நினைத்து விடுவது உண்டு. ஆனால், உண்மை அதுவல்ல. கடலின் விஸ்தீரணத்தையும் அதன் ஆழத்தையும் பல இடங்களிலும் விஞ்ஞானம் வளர்க்கி அடைந்துள்ள இந்த காலகட்டத்திலும், கண்டுபிடிக்க முடியாததாகவே உள்ளன. அதுபோல், கடலின் ஆழத்தில் பலவிதமான பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இன்ன இன்ன பொருள்கள்தான் அங்கே உண்டு என்று தீர்மானிக்க இயலாததாக உள்ளன.

அது போல், இந்த மலையை வெளியிலிருந்து, அதாவது அக்ஞானத்தில் உழலும் ஒருவன் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து பார்க்கையில், இதில் என்ன பெரிய விசேஷம் இருந்துவிடப் போகின்றது? என்று தோன்றும். தில்ய கூங்கங்காவுடன் பார்க்கையில், இதில் எதுதான் இல்லை! இதனுடைய விசேஷம், வாக்கு, மனதிற்கு எட்டாதது என்பது புரிந்து விடுகின்றது. அப்படி என்ன விசேஷத்தை கண்டார்கள் எனில் கிருபையின் கடலாக உள்ளது. இதனுடைய கிருபையின் எல்லையையோ, ஆழத்தையோ ஒருக்காலும் புத்தி பூர்வமாக தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே, சிரி ரூபமாக அமைந்துள்ள இது கிருபையின் கடலே ஆகும்.

ஸம்ஸாரத்தில் உழன்று கரையேற வழியே இல்லையா? என்று தவிக்கும் கோடானு கோடி ஜீவன்களுக்கு ஈதர்யமாக அபயம் கொடுப்பது போன்று நிமிர்ந்து நெடுந்தோங்கி கம்பீரமாக நின்று, அவர்களை காந்தம் இரும்பு போல் இழுத்து கிருபையால் மூழ்கடித்து விடுகின்றது; கிருபைக் கடலான கிரியுடன் “கிருபைகூர்ந்து” அதாவது தயைகூர்ந்து எனக்கு அருள் புரிவாய் என்கிறார் பகவான்.

பலர் பல வருடங்களாக ஸாதனைகளைச் செய்தும், ஓன்றையும் அடையக்காணோம். இவர்கள், தன் முயற்சியை நம்புபவர்கள். சிலர், வெகுவாக சிரமப்படாமலேயே இறைவனை அடைந்துள்ளார்கள். இதற்கு இறைவனுடைய க்ருபையே காரணமாகும். ஆசார்யானும், தன்னுடைய அநேக வேதாந்த க்ரந்தங்களில் ஈஸ்வரனுடைய க்ருபையினால்தான் ஞானம் ஸித்திக்கும் என்று ஜயம் இன்றி கூறியுள்ளார்.

இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் சொல்ல வேண்டுமானால், இறைவனுடைய அருளால் தான், ஞானம் அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையே வருகின்றது. மோகஷத்திற்கான பிரயத்தனத்தை நாம் செய்வோம். பலன் என்ன மோ ஈஸ்வர அனுக்ரஹத்தினால்தான் வித்திக்கப் போகின்றது என்ற வித்தத்துடனே ஸாதனைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஹருதயத்தில் உள்ள உத்தேசம் அல்லது பாவம் தான் முக்யம்.

ஒருவருக்கு மிகவும் சுக்க்கேடு இருந்தது. அதிலிருந்து விடுபட பல ஆயிரம் தடவை இறைவனுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்தார். அவருக்கு ஆரோக்யம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது, அவருக்கு மோகஷத்திற்குப் போக வேண்டும் என்று அவா ஏற்பட்டது. அதற்காக இப்பொழுது அதே இறைவனுடைய நாமங்களை பலமுறை உச்சரிக்க ஆரம்பித்தார். ஆக, காம்ய பக்திக்கும் நிஷ்காம்யமான பக்திக்கும் ஸாதனை ஒன்றுதான். பலனில் தான் பேதம். வித்தத்தில் உள்ள உத்தேசத்தையும் பாவத்தையும் பொருத்தே வித்யாசப்படுகின்றது. தீனர்களிடத்தில் தான் தயை ஏற்பட வேண்டும். ஆகவே, தீனான் என்னிடத்தில் 'கிரியுருவாகிய கிருபைக்கடலே', கிருபை கூர்ந்து அருளுவாய் என்கின்றார்.'

-தொடரும்
தொகுப்பு : முரளீதாஸன்

ஸத்வ குணமுள்ளவர்களுக்கு கருமங்கள் சிச்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. கருமங்கள் தாமாகவே அவர்களை விட்டு விலகி விடுகின்றன. வலிய முயன்றாலும் அவர்களால் கருமஞ் சிச்ய முடியாது. கடவுள் அவர்களைக் கருமஞ் சிச்ய விடமாட்டார்.

கர்ப்பமரயிருக்கும் மருமகப் பெண், விட்டு வேலைகளிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடுவிக்கப்படுகிறாள்! குழந்தை பிறந்த பிறகு அவள் முழு கவனத்தையும் குழந்தையைப் பறாமரிப்பதிலேயே செலுத்தும்படி விடப்படுகிறாள். அதே போல ஸத்வ குணமுள்ளவர்களுகு கர்மங்களையும் பகவான் அகற்றி விடுகின்றார். ஆனால் ஸத்வ குணம் வாய்க்கப் பிறந்த மக்கள், எல்லா உலக கடமைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு பணக்காரருடைய வேலையாள் போலத் தன்னை பாவித்துக் கொண்டு விட்டு அலுவல்களை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். இதுவே கர்மயோகம் எனப்படும். இவ்வித பரித்யாக புத்தியோடு ஈகல கர்மங்களையும் புரிந்து கொண்டு பகவந் தாமத்தை உச்சரித்து, அவனைத் தீயானம் செய்வதிலேயே கர்ம யோகத்தின் சார்விமல்லாம் அடங்கும்.

· ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ண பரமஹூம்ஸரின்
உபதேச மொழிகள்

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

அக்டோபர் 2-ந் தேதி

நவராத்ரி உத்ஸவம் சென்னை ப்ரேமிக பவனில் ஆரம்பம்.

தினமும் காலை 7 மணிக்கு “தேவி பாகவதம் மற்றும் வேத பாராயணம்” ப்ரஹ்மஸ்தி கண்ணன் தீக்ஷிதர் அவர்களால் நடைபெறும். தினமும் மாலை 7 மணிக்கு தர்மகஞர் மேலக்காவிரி ப்ரஹ்மஸ்தி பஞ்சாபகேச சாஸ்த்ரிகள் அவர்களால் “தேவீ பாகவதம்” உபன்யாஸம் நடைபெறும்.

அக்டோபர் 11-ந் தேதி - விஜய தசமி - ஸ்ரவணம்

ஸ்ரீ முநிவாஸப் பெருமான் அவதார உத்ஸவம் சென்னை ப்ரேமிக பவனில் கொண்டாடப்படும். அன்று ஸ்ரவண தீபம் ஏற்றப்படும்.

அக்டோபர் 31-ந் தேதி - ஜூப்பசி - ஸ்வாதி

ஸ்ரீ ஸ்ரீ குருஜியின் திருநகூலத்ரம்

ஸ்ரீ குருஜியின் ஜயந்தி மஹோத்ஸவம், சென்னை ப்ரேமிக பவனில் கொண்டாடப்படும்.

மங்களானி பவந்து

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

R. No. 62828/95

Single Copy Rs. 5/-

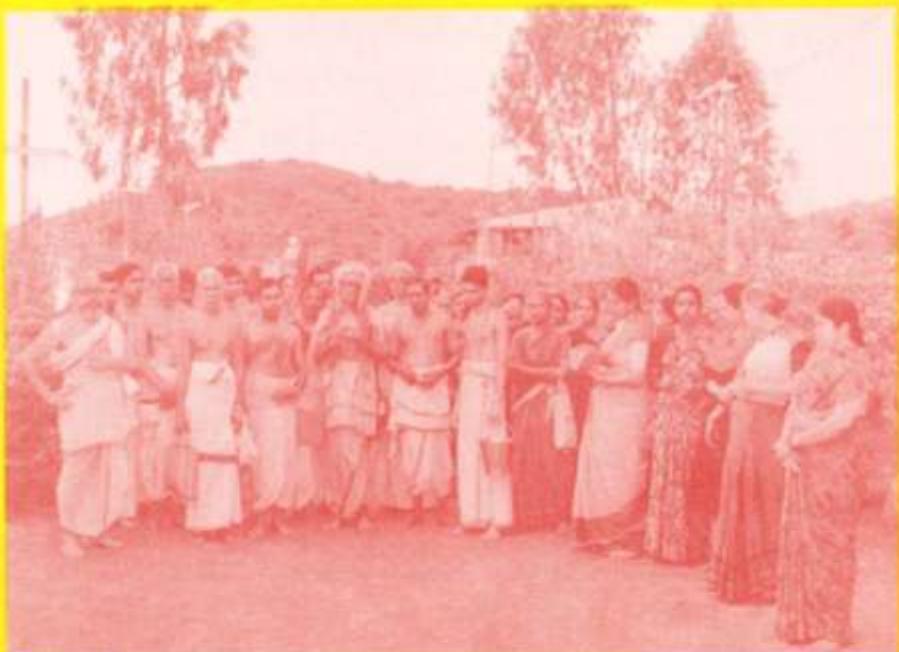
Regd. No. TN/MS(S)/714/97

Annual Subs. Rs. 60/-

வேஷ்டி: 3

திருச்செழியன் 1997

காலங்கள்: 3

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar